

31993R0461

L 49/70

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

27.2.1993

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (EWG) NR 461/93**z dnia 26 lutego 1993 r.****ustanawiające szczegółowe zasady stosowania wspólnotowej skali stosowanej przy klasyfikacji tusz owczych**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 3013/89 z dnia 25 września 1989 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mięsa baraniego i koziego ⁽¹⁾, ostatnio zmienione rozporządzeniem (EWG) nr 363/93 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 5,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2137/92 z dnia 23 lipca 1992 r. dotyczące wspólnotowej skali stosowanej przy klasyfikacji tusz owczych i określaniu wspólnotowych norm jakości świeżych lub schłodzonych tusz owczych oraz przedłużające stosowanie rozporządzenia (EWG) nr 338/91 ⁽³⁾, w szczególności jego art. 2, art. 4 ust. 3, art. 5, 6 i 7 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

rozporządzenie (EWG) nr 2137/92 ustanowiło obowiązującą na obszarze całej Wspólnoty normę dotyczącą klasyfikacji, mającą na celu poprawę przejrzystości rynku w sektorze mięsa baraniego; potrzebne są szczegółowe zasady dla ustalania cen rynkowych określanych na podstawie tej normy dotyczącej klasyfikacji; należy stworzyć przepisy w sprawie ustalania cen rynkowych we właściwym momencie procesu sprzedaży; punkt ten należy ustalić na moment przybycia do rzeźni; aby zapewnić jednolitą klasyfikację tusz owczych we Wspólnocie, konieczne jest uściślenie definicji klas zgodności pokroju, klas otluszczenia i barwy;

należy stworzyć system zgłaszania cen ustalanych na podstawie klasyfikacji dokonywanej w rzeźni niezwłocznie po uboju; wymaga to właściwego systemu identyfikowania tusz;

klasyfikacja powinna być prowadzona przez odpowiednio wykwalifikowany personel; wiarygodność klasyfikacji musi być skutecznie kontrolowana w celu zapewnienia jednolitego stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji we Wspólnocie;

w celu zapewnienia jednolitego stosowania wspólnotowej skali klasyfikacji we Wspólnocie rozporządzenie (EWG) nr 2137/92 przewiduje prowadzenie inspekcji na miejscu przez wspólnotowe grupy inspekcyjne;

konieczne jest ustalenie szczegółowych zasad określania składu grupy oraz przeprowadzania kontroli na miejscu;

środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Owiec i Kóz,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Ceną rynkową ustalaną na podstawie wspólnotowej klasyfikacji tusz owczych, określonych w art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 2137/92, jest cena w chwili przybycia do rzeźni, bez podatku od wartości dodanej płaconego dostawcy za mięso jagnięce pochodzenia wspólnotowego. Cena jest wyrażana za 100 kg wagi tusz, przygotowanych zgodnie ze wzorcowym sposobem prezentacji przewidzianym w art. 2 rozporządzenia, zważonych i sklasyfikowanych na haku w rzeźni.

2. Uwzględnianą wagą jest waga tuszy ciepłej, skorygowana w celu uwzględnienia strat na wadze podczas chłodzenia. Państwa Członkowskie informują Komisję o stosowanych czynnikach korygujących.

3. W przypadku gdy sposób zaprezentowania tuszy po zważeniu i sklasyfikowaniu na haku różni się od wzorcowego sposobu prezentacji, Państwa Członkowskie dostosowują wagę, stosując czynnik korygujący przewidziany w art. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2137/92. Państwa Członkowskie informują Komisję o zastosowanych czynnikach korygujących. Jednakże dla kategorii A i B określonych w załączniku III do rozporządzenia Państwa Członkowskie mogą podawać ceny za 100 kilogramów tusz, przygotowanych zgodnie z miejscowym zwyczajem. W takim przypadku Państwa Członkowskie powiadają Komisję o różnicach między prezentacją wzorcową i rzeczywiście mającą miejsce.

Artykuł 2

1. Państwa Członkowskie, w których roczna produkcja mięsa baraniego przekracza 200 ton, przekazują Komisji do dnia 15 marca 1993 r. poufny wykaz rzeźni i/lub innych przedsiębiorstw uczestniczących w ustalaniu cen zgodnie ze skalą wspólnotową (zwanych dalej „przedsiębiorstwami uczestniczącymi”) wraz ze wskazaniem ich rocznej wydajności.

⁽¹⁾ Dz.U. L 289 z 7.10.1989, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 42 z 19.2.1993, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 214 z 30.7.1992, str. 1.

2. Państwa Członkowskie określone w ust. 1 informują Komisję najpóźniej w każdy czwartek, a po raz pierwszy najpóźniej do dnia 8 kwietnia 1993 r., o średnich cenach, w walucie krajowej, dla każdej kategorii mięsa jagnięcego figurującego w skali wspólnotowej i dla każdego z przedsiębiorstw uczestniczących, zanotowanych w tygodniu poprzedzającym tydzień, w którym informacja jest podawana, wykazując ilość w ramach każdej kategorii. Jednakże jeżeli dana kategoria nie przekracza 1 % całości, ceny nie muszą być podawane. Państwa Członkowskie informują również Komisję o średnich cenach, na podstawie wagi, dla całego sklasyfikowanego mięsa jagnięcego w każdej kategorii branej pod uwagę przy zgłaszaniu cen.

Jednakże Państwa Członkowskie są upoważnione do podziału ceny podawanej na podstawie wagi według klas zgodności pokroju i stopnia otluszczenia przewidzianych w Załączniku. Określenie „jakość” oznacza kombinację klasy pokroju i otluszczenia.

Artykuł 3

Dodatkowe przepisy, określone w art. 6 rozporządzenia (EWG) nr 2137/92, są dla klas pokroju i otluszczenia zgodne z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia. Barwa mięsa, określona w załączniku III do rozporządzenia (EWG) nr 2137/92, jest ustalana na boku tuszy, na *rectus abdominis*, poprzez odniesienie do znormalizowanej skali barw.

Artykuł 4

1. Klasyfikacja jest przeprowadzana najpóźniej w jedną godzinę po uboju.

2. Określona w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (EWG) nr 2137/92 identyfikacja tusz i półtuszy zaklasyfikowanych według wspólnotowej skali stosowanej przy klasyfikacji tusz owczych w przedsiębiorstwach uczestniczących przeprowadzana jest za pomocą znakowania wskazującego na kategorię oraz klasę budowy i okrywy tłuszczowej.

Znakowanie to jest dokonywane przez ostemplowanie, przy użyciu nieusuwalnego, nietoksycznego tuszu, zgodnie z metodą zatwierdzoną przez właściwe władze krajowe.

Kategorie są oznaczone następująco:

- L: tusze owiec w wieku poniżej 12 miesięcy (mięso jagnięce),
- S: tusze innych owiec.

3. Państwa Członkowskie mogą podjąć decyzję w sprawie zastąpienia znakowania trwale przymocowanymi etykietami, na których nie jest możliwe wprowadzanie jakichkolwiek zmian.

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie zapewniają, by klasyfikacja była dokonywana przez odpowiednio wykwalifikowanych pracowników technicznych. Państwa Członkowskie wyznaczają takie osoby w drodze procedury udzielania zgody albo wyznaczając w tym celu odpowiedzialny organ.

2. Dokonywanie klasyfikacji w przedsiębiorstwach uczestniczących, objętych przepisami art. 2, jest kontrolowane na miejscu, bez wcześniejszego uprzedzenia, przez organ wyznaczony przez Państwo Członkowskie i niezależny od przedsiębiorstwa uczestniczącego. Kontrole muszą być przeprowadzane przynajmniej raz na trzy miesiące we wszystkich przedsiębiorstwach uczestniczących prowadzących klasyfikację i muszą obejmować co najmniej 50 losowo wybranych tuszy.

Jednakże tam gdzie organ odpowiedzialny za kontrolę jest jednocześnie tym, który odpowiada za dokonywanie klasyfikacji, lub w przypadku gdy nie podlega on władzy organu publicznego, inspekcje przewidziane w akapicie pierwszym muszą być prowadzone pod fizycznym nadzorem organu publicznego na tych samych warunkach i przynajmniej raz w roku. Organ publiczny jest systematycznie informowany o ustaleniach dokonywanych przez organ odpowiedzialny za przeprowadzanie kontroli.

Artykuł 6

Wspólnotowa grupa inspekcyjna, przewidziana w art. 5 rozporządzenia (EWG) nr 2137/92 (zwana dalej „Grupą”) jest odpowiedzialna za przeprowadzanie inspekcji na miejscu obejmujących:

- a) stosowanie ustaleń odnoszących się do wspólnotowej skali klasyfikacyjnej w odniesieniu do tuszy owczych;
- b) ustalanie cen rynkowych zgodnie ze skalą klasyfikacyjną.

Artykuł 7

Grupie przewodniczy jeden z ekspertów Komisji. Państwa Członkowskie wyznaczają ekspertów, biorąc pod uwagę ich niezależność oraz wiedzę w dziedzinie klasyfikacji tuszy i ustalania cen rynkowych.

Eksperti pod żadnym warunkiem nie będą wykorzystywali dla własnych potrzeb ani ujawniali informacji uzyskanych w związku z ich pracą dla Grupy.

Artykuł 8

1. Inspekcje na miejscu są prowadzone przez delegację Grupy w składzie ograniczonym do maksymalnie dziewięciu osób. Czynności tych delegacja dokonuje w składzie skompletowanym przy zachowaniu następujących zasad:

- co najmniej dwóch ekspertów Komisji, z których jeden działa jako przewodniczący delegacji,
- jeden ekspert zainteresowanego Państwa Członkowskiego,
- jeden ekspert Państwa Członkowskiego, na którego terytorium prowadzona była poprzednia kontrola na miejscu,
- jeden ekspert Państwa Członkowskiego, na którego terytorium będzie prowadzona następna kontrola na miejscu miejscowa,
- najwyżej trzech ekspertów z innych Państw Członkowskich.

2. Skład delegacji na pierwszą kontrolę zostanie ustalony przez Komisję.

Artykuł 9

1. Kontrole na miejscu przeprowadza się przynajmniej raz na trzy lata w każdym Państwie Członkowskim i, w razie potrzeby, mogą po nich następować kontrole uzupełniające. Liczebność delegacji wyznaczonej do takich kontroli może być zmniejszona.

Program wizyt kontrolnych przygotowuje Komisja po konsultacji z Państwami Członkowskimi. Przy inspekcji mogą być obecni przedstawiciele Państwa Członkowskiego, na którego terytorium prowadzona jest kontrola.

2. Każde Państwo Członkowskie organizuje kontrole, które mają być przeprowadzone na jego terytorium, zgodnie z wymaganiami ustalonymi przez Komisję. W tym celu Państwo Członkowskie na 30 dni przed kontrolą przedstawia Komisji szczegółowy program inspekcji. Komisja może zażądać dokonania zmian w programie.

3. Komisja informuje Państwa Członkowskie z możliwie największym wyprzedzeniem o programie i planowanym przebiegu każdej kontroli.

4. Po zakończeniu każdej kontroli członkowie delegacji i przedstawiciele Państwa Członkowskiego, na którego terytorium prowadzona była kontrola, spotykają się, by przedyskutować jej wyniki. Następnie członkowie delegacji opracowują wnioski z kontroli obejmujące punkty określone w art. 6.

5. Przewodniczący delegacji opracowuje sprawozdanie zawierające szczegóły kontroli i wnioski określone w ust. 4. Sprawozdanie jest przesyłane do Komisji i do wszystkich Państw Członkowskich możliwie jak najszybciej, a w każdym przypadku w ciągu 30 dni od zakończenia kontroli.

Artykuł 10

Koszty podróży i pobytu członków Grupy pokrywa Komisja zgodnie z zasadami dotyczącymi kosztów podróży i pobytu osób niezwiązanych z Komisją, a powołanych przez nią do pracy w charakterze ekspertów.

Artykuł 11

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 lutego 1993 r.

W imieniu Komisji

René STEICHEN

Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

1. Zgodność pokroju

Rozwój profilu tuszy, szczególnie części podstawowych (ćwierć tylna, grzbiet, łopatka).

Klasa zgodności pokroju	Przepisy dodatkowe
S Ekstra	Ćwierć tylna: podwójnie umięśniona. Profile maksymalnie wypukłe Grzbiet: maksymalnie wypukłe, maksymalnie szerokie, maksymalnie grube Łopatka: maksymalnie wypukła i maksymalnie gruba
E Doskonała	Ćwierć tylna: bardzo gruba. Profile bardzo wypukłe Grzbiet: bardzo wypukły, bardzo szeroki i bardzo gruby aż do łopatki Łopatka: bardzo wypukła i bardzo gruba
U Bardzo dobra	Ćwierć tylna: gruba. Profile wypukłe Grzbiet: szeroki i gruby aż do łopatki Łopatka: gruba i wypukła
R Dobra	Ćwierć tylna: profile przeważnie proste Grzbiet: grube, ale zwężające się ku łopatce Łopatka: dobrze rozwinięta, ale nie tak gruba
O Dość dobra	Ćwierć tylna: profile z tendencją do lekkiej wklęsłości Grzbiet: niedostatecznie szeroki i gruby Łopatka: z tendencją do wąskiej. Niedostatecznie gruba
P Słaba	Ćwierć tylna: profile wklęsłe do bardzo wklęsłych Grzbiet: wąski, wklęsły z widocznymi kośćmi Łopatka: wąska, płaska i z widocznymi kośćmi

2. Stopień otluszczenia

Ilość tłuszczu na zewnętrznych i wewnętrznych częściach tuszy.

Klasa otluszczenia	Przepisy dodatkowe ⁽¹⁾		
1. Niska	Strona zewnętrzna	Brak widocznych śladów tłuszczu	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna Część piersiowa	Ślady tłuszczu lub ich brak na nerkach Ślady tłuszczu lub ich brak między żebrami
2. Lekka	Strona zewnętrzna	Cienka warstwa tłuszczu pokrywa część tuszy, ale może być mniej widoczna na kończynach	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna Część piersiowa	Ślady tłuszczu lub jego cienka warstwa okrywa część nerek Mięśnie wyraźnie widoczne między żebrami
3. Przeciętna	Strona zewnętrzna	Lekka warstwa tłuszczu pokrywająca większość lub całość tuszy. Lekko pogrubione strefy tłuszczu u nasady ogona	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna Część piersiowa	Lekka warstwa tłuszczu okrywa część lub całość nerek Mięśnie wciąż widoczne między żebrami

Klasa otluszczenia	Przepisy dodatkowe ⁽¹⁾		
4. Wysoka	Strona zewnętrzna	Gruba warstwa tłuszczu pokrywająca większą część lub całość tuszy, ale może być cieńsza na kończynach i grubiejąca na łopatkach	
	Strona wewnętrzna	Strona brzuszna Część piersiowa	Nerki są ukryte w tłuszczu Mięśnie między żebrami mogą być przeniknięte tłuszczem Na żebrach mogą być widoczne pokłady tłuszczu
5. Bardzo wysoka	Strona zewnętrzna	Bardzo gruba powłoka tłuszczu	
	Strona wewnętrzna	Część brzuszna Część piersiowa	Nerki ukryte w grubej warstwie tłuszczu Mięśnie między żebrami przeniknięte tłuszczem. Na żebrach widoczne pokłady tłuszczu

⁽¹⁾ Przepisy dodatkowe dla jamy brzusznej nie stosują się do celów załącznika III do rozporządzenia (EWG) nr 2137/92.